

DIOGEN pro culture magazine & DIOGEN pro art magazine -ISSN 2296-0929; ISSN 2296-0910

Publisher Einhorn Verlag, Kusunacht, Switzerland

E-mail: contact_editor@diogenpro.com / WWW: <http://www.diogenpro.com/>

Nikola Šimić Tonin

DJEVOJČICE U LJUBAVI UVIJEK NOSE DALEKOZOR OKO VRATA

Barbara Klepić, Džepovi od marcipana, Društvo dubrovačkih pisaca, Dubrovnik 2013.

Knjiga pjesama: *Džepovi od marcipana*, Barbare Klepić, poetsko je svjedočanstvo o njoj samoj, podcrtano zavičajem, pjesničke cjeline propuštene kroz neuobičajene vizure.

U prvom ciklusu **Gorki bademi**, autorica je još djevojčica koja se zbog svoje drukčijosti (Marijela Marković) pita *koliko ćemo još trešanja moći ubrati a da okus ne bude pregorak?*

Djevojčica osvaja svijet u krinolinama, stiletto štiklama i haljinama koje nosi slobodno, bez grudnjaka, ususrećući spoznati svijet, jede gorke bademe svakodnevnice vadeći ih iz džepova svoje mladosti, istija, istinitija, više svoja, ili više njena?

Ružina voda, drugi je ciklus pjesama, slatkoća se ruže djevojčici cijedi u traženjima i putovanjima snom-mjestima Fellinijeva Mediterana, žene u djetetu, okusile okus francuskog poljupca.

U trećem ciklusu pjesama: **Marcipan (poslužiti hladno i svečano)**, sve više žena koja nesputana ljubi, a sve manje „djevojčica koja u ljubavi nosi dalekozor oko vrata“.

Barbara Klepić, oformljena je i jaka pjesnička individualnost, autentične, univerzalne, i sveopće poezije, raskošnog dara koji se napaja na najprobranijoj svjetskoj literaturi. Imponira mladalački zanos, pjesničke silnice sa samog rubnika fikcije i slike pjesnikinje koja duboko vjeruje u poeziju, njen sveopći jezik. Njene su pjesme dozvane iz dubine njenoga bića. Njeni su stihovi, njeni pouzdani svjedoci osobnog nutarnjeg propita. Proces samoispitivanja obrazina stvarnosti vremenskim okvirima, puninama i prazninama tišina, neobičnostima poetskih analiza, slika, jezika... učini dostojni literature prvoga vrijednosnoga reda. Centar svog poetskog toponima, sebi gradi pjesnički svijet.

Osipaju se pjesme ko zrnca konačnosti. Stih je to na stilsko-jezičnoj ravni minuciozno građen, sintaksičkih zglobova cjeline, jezično adekvatan i s mjerom, isklesane kičme, isključene improvizacije, bogata leksika, raznovrsna, slobodnog stiha, određene metričke pravilnosti, pogotovu u ritmu, zapažanja ravna oku kamere.

Grozdovi stihova s bojom su i svjetlošću. Jezik njene poezije sočan je, slike samosvoje i snažne, izrazitog kolorita, neočekivane.

Stihove pohode u pohodima pjesme, lica njenog kraja. Jezik poetskog pisma Barbare Klepić, univerzalnog je izraza i značaja, vizualnoga doživljaja.

Knjiga je ovo pjesama koja će u bitnome obogatiti hrvatsku književnost.

Pjesmovani zgusnuti iskaz, iskrada se tananim vezom, tavnim koloritom, lirskim nizom sjete, nužnim pjevom. Ne odolijevam da po tko zna koji put glasno ponovim strofu iz pjesme, a toliko se drugi nudi da i s njima učinim isto:

Djevojčice u ljubavi uvijek nose dalekozor oko vrata: Pretvaraj se da ti je stalo / Poljubi pjegice ispod mojih lijepih očiju / Magične su, doista / Ali ti to ne shvaćaš / onako kako bih ja to htjela...